

МѢЦА ДЕКЕМВРІА, ВО Ъ ДЕНЬ.

Пáмáть ѿже во сѣбѣхъ, блжѣннагѡ, младáгѡ црѣл,
оўроша ѿ мѣннака.*1*2

На малѣѣ вечерни,

[На Гдѣнъ воззвѣхъ,] сѣхѣры, гласъ ѿ. Подóбенъ: Нѣныхъ
чннѡвъ:

Закóннѡ вѣчнѡхъ бѣхъ сѣнъ мѣнче, страждá сего
сѣбѣтá лишѣнїе, оўроше всечѣтне ѿ прѣблжѣнне, не ѡскдѣѣ
молáса ѡ нáсѣ ко гдѣ, ѿ родѣтѣво тѣвоѣ назрѣнѣ,
тѣворáщѣе сѣдѣю пáмáть тѣвоѡ.

Ѹ лѣка ѿзбрáнъ бѣхъ мѣнче, рáдостѣ подавáешн нáмъ
днѣсѣ видѣнїемъ чѣтнѣхъ моцѣѣ тѣо́нъхъ, ѿ вселáщѣса торжѣствѣдемъ: стрáстотѣрпче молáса
ѡ нáсѣ, тѣворáщнхъ сѣдѣю тѣвоѡ пáмáть.

Мѣрнѡа вонѣ ѿ блгѡдѣхнѣа пролнвáешн, вселѣннаа же дáръ воспрѣѣмшн моцѣмѣ тѣо́мнъ,
оўроше всечѣтне, ѿ прѣвождѣлѣнне, возлетѣ къ любѣнѣ хрѣтѡвоѡ прѣхвáльне, ѿ нынѣ молáса
ѡ нáсѣ, тѣворáщнхъ пáмáть тѣвоѡ.

Осно́внїе бжѣствѣнное ѿсткано ѡ вѣшнѣа премдростн, тѣвѣрдостн тѣвоѡа оўмъ
непоколебá, нн оўвѣнѣа оўбѣнствѣннагѡ оўбоáса: сдѣнѣ вѣрѣ къ бгѣ ѿмѣа, ѿ томѣ
прѣдѣтѡншн во слáвѣ.

Слáва, гласъ сѣ:

Днѣсѣ веснá блгѡдѣхѣтѣ, гáвлѣнїемъ моцѣѣ тѣо́нъхъ, ѿ новá тѣвáрь лнхѣтѣ, ѿ рáдѣтѣса
зрѣщн днѣсѣ чдѡ прѣслáвное: лѣцѣ поюще оўднвлáхѣса, вселѣе нензрѣчѣнное показѣюще
оўроше всечѣтне ѿ прѣвождѣлѣнне, снлѣ тѣвоѣѣ слáва члѣколѣбче.

ѿ нынѣ, бгѡроднченъ:

^{1*} Ова служба се у „Србљаку“ налази на стр. 154-163, издање: Св. Архијер. Синод СПЦ, Београд 1986. год. Овде је преузимамо са сајта [Орглиб](#), где је прослеђена у електронском виду од монаха Германа из Србије. Текст је подвргнут граматичкој редакцији. (Примедба приређивача)

^{2*} Аутор ове службе је србски патријарх Пајсије Јањевац (1614-1647). Превод д-ра Димитрија Богдановића (и др.) са србско-словенског на савремени србски језик ове службе имамо у едицијама: 1) „Србљак – службе, кано́ни, акатисти“, књ. 3, стр. 355-391, издање: СКЗ, Београд 1970. год. и 2) „Стара српска књижевност у 24 књиге“ књ. 16, стр. 59-76, издање: Просвета и СКЗ, Београд 1993. год. (Примедба приређивача)

Обрѣдованнаа ходѣтайствѣнѣ твоѣмн мѣтвamn: ѡ ѡспроѣ дѣшамъ нашнмъ мнѡжество
цедрѡтъ, ѡ ѡчнцѣнїе мнѡгнхъ прегрѣшенїн, молнмса.

На стѣхѡвнѣ стѣхѣры, гласъ 6. Подѡбенъ: Дѡме ѡвфрѣдовъ:

Хвалѣмн вѣнчѣмъ, мѣнка ѡроша, ѡгоже вѣнчѣ, бжїа бл҃гѣ: бж҃ественнымн мѣтвamn,
ннзложнѣ врагнѣ нашѣ.

Стѣхъ: Прѣвннкъ ѡакъ фнїтѣхъ процвѣтѣтъ, [ѡакъ кѣдръ, ѡже въ лѣвѣнѣ ѡмнѡжнтелѣ.]

На столпѣхъ мѣнчечкнхъ водворѣшнса, ѡакъ дѡбръ вѡннхъ ѡбрѣтелѣ на землѣ: ѡ
возлетѣлъ ѡнѣ къ вѣшнемѣ пресѣтѡлѣ.

Стѣхъ: Наслѣдѣнн въ домѣ гд҃нн, во двѡрѣхъ [бг҃а нашегѡ процвѣтѣтъ.]

Дѡма земнѣгѡ лншнлса ѡнѣ, дѡмъ нѣннѣнн наслѣдовалъ ѡнѣ, мѣнчѣ бл҃женне, ѡроше
слѣвнѣ.

Слава, гласъ ѡ. Подѡбенъ тѡйже:

Мѣнчѣ ѡроше многѡстрадѣлнѣ, мѣтвamn твоѣхъ прарѡднтелѣн, ѡмъ нашѣ ѡзарнѣ,
воспѣтн слѣвѣ твоѣ.

Ѣ нынѣ, бг҃орѡднченъ:

Двѣрн нѣннѣнн возмнтелѣ, зрѣце двѣрѣ вѣшнѣгѡ, свѣтлымн зарѣмн ѡзарѣющн бл҃гѣ.

Тропѣрь стѣгѡ, гласъ 6:

Ѣношекн процвѣлъ ѡнѣ во ѡтѣчествѣнѣ твоѣмъ добрѡтою ѡукрашенъ, ѡ непрѣведнѣю ѡ
безвременнѣю смѣртѣ подѣлъ ѡнѣ, ѡроше всеч҃тнѣ: цр҃кагѡ кѡрене плѡдъ слѣдокъ, ѡце ѡ не
во врѣмѣ ѡзрѣвъ, въ гд҃нѣю жнѣтннцѣ везлнлса ѡнѣ, ѡ жалѡстѣ вѣлїю срѡдѣтвѣ твоѣмѣ
ѡстѣвлнл ѡнѣ. молнса ѡ насъ творѣщнхъ стѣжѣю пѣмѣтѣ твоѣ.

Слава, ѡ нынѣ, бг҃орѡднченъ:

[Гд҃а ходѣтайствовавшѣю спѣсѣнїе рѡда нашегѡ воспѣвѣмъ, бж҃е дѣѡ: плѡчїю во ѡ твѣѣ
воспрїѣтою снѣ твоѣ, ѡ бг҃ъ нашъ, крестѡмъ воспрїнѣмъ стрѣтѣ, ѡзбѣвн насъ ѡ тлнѣ, ѡакъ
члѣвѣколѡбѣецъ.]

Бл҃жѣнз мѡжз: ѿ ѡл҃тїфѡнз.

На Г҃дѣ воззвѣхз, ст҃їхїры, на ѡ, гл҃гз д҃. Подѡбенз: Звѣанный свѣше:

Свѣтлаа днѣсь пѣматъ настѣ, сѣрское оўкрашенїе, ѡбвленїемз ѡтнїхз моцїей твоѡхз, на просвѣщенїе њ похвалѣ сродства твоегѡ, оўроше всебл҃женне: дѣры добродѣтельными ѡбогачїла с҃н. молїса ѡ насз ко г҃дѣ, творѣщїхз пѣматъ твоѡ.

Стрѣю ѡсцѣленїй ѡточїешн прїходѣщымз сз вѣрою, њ подѣшн дарованїа просѣщымз оў тебе, ходѣтайствомз прародїтелей твоѡхз: не ѡскѡдѣш молѣса ко г҃дѣ, ѡ творѣщїхз ст҃ю пѣматъ твоѡ.

ѡце њ зѣвнстїю оўвїенз бѣлз с҃н ѡ твоѡхз прїснїхз, но прѣш вз рѣн водворѣешнса сз прародїтелн твоѡмн. ѡце њ неправеднѣю смѣрть подѣлз с҃н, но лнкобствѣешн со ст҃ымн: оўвїїцы же твоѡ вїкѡрѣ погнѣѡша.

ѡце не во вреѣма созрѣвз, вз г҃днѣю жїтнїцѣ вселїла с҃н, њ скѡрѣь вѣлїю ѡстѣвнвз сродствѣ твоемѣ, невѣдѣщѣ ѡ смѣртн твоѣй: на ловїтѣв ѡхѡдншн, њ тамѡ оўвїїственнѣ ѡзвѣ подѣлз с҃н многострадѣльне, оўроше.

Слѣва, гл҃гз г҃:

Во свѣтлостн ст҃їхз добродѣтелей проїѣлз с҃н, свѣтлѣлаа ѡкѡ слнцѣ, њ ѡсѣвѣла вѣхз прѣнїмз сїанїемз, днѣсь радѣютса всѣ ѡтѣчествїа ѡзѣкз сѣрскегѡ сродства, моцїей твоѡхз ѡбвленїемз: всїѡдѣ ѡсполннлз с҃н бл҃годѣханїа, њ просвѣтїлз с҃н твоѡ ѡтѣчество всѣкнмн добрѡтамн, мановенїемз бж҃їа дѣа, всѣа воспрїемз многострадѣльне оўроше. молїса ѡ насз чтѣщїхз ст҃ю пѣматъ твоѡ.

ѡ нѣнѣ, бѣгорѡднченз:

Вѣкѡ не днѣнїса, бѣгомѣжномѣ рж҃тѣвѣ твоемѣ прѣч҃тнѣа, ѡскѡшенїа во мѡжекагѡ не прїемшн всенепорѡчнаа, роднлѣ с҃н безз ѡцѣ с҃на плѡтїю: прѣжде вѣкз ѡ ѡцѣ рождѣннагѡ безз мѣре. ннїкакоже претерпѣвшагѡ ѡзмѣненїа, ѡлн смѣшенїа, ѡлн раздѣленїа: но ѡбоѡ

ѡществѣ своѣствѣ цѣлѣ сохрѣншаго: тѣмже мѣн дѣо влѣще, того молн спастїса дшамз, правослѣвнѣ еѣш исповѣдающнх тѣ.

Входз, Прокїменз днѣ, ѣ Чтѣнїа трнѣ.

На лїтїн стїхїра храма, ѣ стѣгѣ, гласз а:

Вѣселѣ днѣсѣ црковѣ бжїа ѡдѣвѣетсѣ, явлѣнїемз моцїей твоюхз: сѣрбскаѣ землѣ крадеетсѣ вѣ бжїствѣннѣнї пѣмачн твоѣн, ѡубїнцы же твоѣ стѣдѣ исполнѣнн, пограмїшасѣ, тѣ же вѣ пїцн рѣнстѣн водворѣшнсѣ, ѡрроше всеблжѣннѣ.

Прародїтелїе твоѣ молвѣш творѣтѣ ко гдѣ, на послѣдокз, ѡновїтнї родствѣ своѣ, вѣ похвалѣ ѣ просѣвѣнїе, ѣ на ѡблчѣнїе ѡубїнцѣмз твоїмз: тѣбѣ же на славу ѣ похвалѣ, ѡрроше преблжѣннѣ, молїса спастїса дшамз нашнмз.

Стезїю тѣсною шѣствовавз, рѣ шнротѣ достїглз сїн, ѣ родствѣ твоѣ просѣвѣтїлз сїн: чдѣснмн дѣлы ѡбїанз, вїо подсолнечнїю ѡбогатїлз сїн, дѣрз ѣсцѣлѣнїа прїемз, ѡрроше достоблжѣннѣ.

ѡще ѣ безвѣременѣ смѣртѣ подѣлз сїн, зѣвнстїю рѣчѣборца ѡбнѣлѣмз непѣвннѣ. ѣ несправѣднѣмз ѡубїнствѣ! но ѡнѣ ѡбѣ вѣтѣ во тмѣ ѣ мрѣцѣ, тѣ же сѣ прародїтелн во црствїн водворѣшнсѣ достоблжѣннѣ.

Ннѣ днѣсѣ свѣтїло велїкое явлѣсѣ сѣрбскомѣ рѣдѣ, црковѣ во конѣнѣ запѣстѣвшѣ, пѣкн бжїнмз манѣнїемз, ѡновлѣетсѣ на похвалѣ твоѣ преблжѣннѣ ѡрроше: молїса ѡ насз творѣщнх стѣю пѣмачѣ твою.

Слава, гласз с:

Крадїсѣ ѣ лнкѣнѣ вѣселѣ цркви бжїа, вѣ дѣры во тѣбѣ црѣ ѡррошз прнноснтсѣ, ѡблѣнїемз чїтнїхз моцїей своїхз. лнкз ѡггльскїнѣ вѣселїтсѣ. сѣ ннѣмже молїса неспрѣтаннѣмз хрїтѣмз за нѣ, ѣзѣвнчнї ѡ бѣдз, творѣщнѣмз прѣчїтнѣо ѣ свѣчѣтонѣсноѣ твоѣ ѣмѣ, многѣстрадѣльнѣ ѡрроше преблжѣннѣ.

ѡ ннѣнѣ, бѣороднчннѣ:

Рѣдїсѣ мѣн хрїтѣмз бѣа: ѣ сѣгоже роднлѣ сїн молн, согрѣшѣнїнѣ ѡстѣвлѣнїе дарѣвѣтн, вѣбѣрою воспѣвѣющнмз тѣ.

На ст҃ихѡвнѣ ст҃ихѣры, гласъ ѿ. Подобенъ: В҃гда ѿ дрѣва:

Съ премірными чїнами нынѣ водворѣаа съ нѣсѣ прїемъ б҃горазумїе, молѣбныа гласы тебеѣ возсылаемъ: подвижни родство твоѣ, ѿ за ны молїеа прѣнѡ ко гд҃у, сохранїти насъ о҃роше достобл҃женне.

Ст҃ихъ: Прѣнникъ ѡакѡ фїнїѡхъ процвѣтѣтъ, [ѡакѡ кѣдръ, ѿже въ лїванѣ о҃множитѣа.]

Б҃горазумїа свѣтлостїю ѡаа, мїра красотѣ презрѣаъ ѣсї: авраама въ лонѣ почивѣаши. не презри насъ молѣщїеа тебеѣ многотрадѣае, ѿ принопамаатне о҃роше всечїтне.

Ст҃ихъ: Насаждеши въ домѣ гд҃ни, во двортѣхъ б҃га нашегѡ [процвѣтѣтъ.]

Истинными вѣнцѣмъ вѣнчавшимъ тѣа, ѿ цр҃кою дїадїмою ѡдѣвааа, вѣнѣцъ доброты прїааъ ѣсї достоудне: не презри бл҃женне пѣвцы твоеѡ почнѣющыа тѣа, предстоѡ со аг҃лы во славѣ.

Слава, гласъ ѿ:

Мысленными очїма зрѣа чдѣенѣ, аг҃ломъ сопричастникъ быаъ ѣсї; просвѣщѣаши всѡа приходящыа съ вѣрою къ рацѣ твоеѡ чїтнѣн, ѿ ревнѣаши прародїтелѣмъ твоїмъ, ѿзрѣденъ въ свѣтнннцѣхъ ѡавнѣа, добродѣтелїю ѿ разумомъ вѣхъ о҃днвїаъ ѣсї, многотрадѣае о҃роше превожделѣнне: молїеа, спастїеа дш҃амъ нашимъ.

И нынѣ, б҃городиченъ:

Мѣрнее дерзновѣнїе, ѣже къ сїѡ твоемѣ ѿмѣщн прѣчїтаа, къ рождѣнїю помощн: наша мольбы не презри мѡлнмъ тѣа, ѡакѡ тебеѣ ѣднѣ ко влцѣ ѡчнцѣнїе ѿмамы.

На бл҃гословѣнїн хлѣбѡвъ, тропарь, гласъ ѿ:

Юношески процвѣаъ ѣсї во ѡтѣчествїн твоемъ добротю о҃украшенъ, ѿ неправеднѣю ѿ безвременнѣю смѣртъ подѣаъ ѣсї, о҃роше всечїтне: цр҃кагѡ корене плодъ сладокъ, ѡце ѿ не во времяа созрѣвъ, въ гд҃ню жнѣтннцѣ вселїаа ѣсї, ѿ жалостъ вѣлїю родствѣ твоемѣ ѡставааъ ѣсї. молїеа ѡ насъ творѣщнхъ ст҃ю памаатъ твоѡ. [Дважды.]

Бѣе дѣо: [Вдїножды.]

На оўтрени,

На Б҃гъ гдѣ, Тропарь ст҃агѡ, дв҃ажды.

Слава, ѡ нынѣ, б҃городиченз: Тѣ ходатайствовашю:

По ѡмз ст҃ихословїи, сѣдаленз: гласъ ѿ. Подобенз: СОВЕЗНАЧАЛЬНОЕ СЛОВО:

Мысленными очима, прозрѣвъ бѣдѣцѡ, советомъ мѣтернымъ пожилъ єси, ѡ цркви
воздвѣгъ єси въ похвалѣ прародителѣи твоихъ, ѡ въ славу пречѣтыѡ б҃гоматере, єже
мѣтвами хр҃тѣ помилѡи насъ. [Дв҃ажды.]

Слава, ѡ нынѣ, б҃городиченз:

Тѣлами дѣа ст҃агѡ, пречѣтаѡ мою мысль ѡросѣ, єже каплю рождши безмѣрнѡ хр҃тѣ;
извѣдши источникъ страстѣи моихъ, ѡ потоку пици ма напоѡи мѣтвоею твоєю.

По ѡмз ст҃ихословїи, сѣдаленз: гласъ ѿ. Подобенз: Красотѣ дѣтва:

Красенъ бѣвъ во видѣнїи въ животѣ твоємъ, красотѣиши же показѡса єси по смерти
твоєи, ѡбѣвленїемъ честныхъ моцѣи твоихъ, ѡ всѣхъ зрацихъ ѡднѣилъ єси,
многострадальне ѡроше всеблженне. [Дв҃ажды.]

Слава, ѡ нынѣ, б҃городиченз:

Подъ землєю низверженъ бѣхъ грѣхми, ѡумертвѣхѡ дѣевными страстми ѡ тѣлесными:
тѣмже тмою покрывѡса ѡчѣнїѡ. но воздвѣгни ма нынѣ къ поканїю, ѡ спси ма:
можешъ во єлика хощешъ.

По полѣелѣи, сѣдаленз, гласъ ѿ. Подобенз: Премдрости:

Бгда тѣ сегѡ свѣта лишенїю предѡша, ѡнесѣшъ бѣвшъ тѣлѡ твоємѡ во храмъ, ѡспѣнїѡ
prechтыѡ, испрѣчѡваютъ тайнѡ въ гробницѣ видѣтъ, идѣже бж҃ественнаѡ совершѡютсѡ: ѡ
никомѡ ѡ ємъ вѣдомѡ бѣсть, тоѣиѡ ѡбнѣтели предѣтѣтелю, дондеже бѣ ѡбѣвленна тѣ
сотворшѡ. ѡубицы же твоѡи стѣдѡ исполнени вѣкорѣ скончѡшасѡ: ты же въ райстѣи пици
водворѣшнѡ многострадальне ѡроше, ѡ всеблженне, моли хр҃тѣ бга грѣхѡвъ ѡставленїе
подѣти, чтѣшымъ любѡбїю стѣю пѡматѣ твою. [Дв҃ажды.]

Слава, ѡ нынѣ, б҃городиченз:

И҃акѡ во гл҃бениѹ многиѹ согрѣшѣнїи впадѡхѹ, ѿ л҃бности моеѹ ѿ ѡубынїа ѡкаанный ѿ невѣдѣнїа, ѿ ѡчл҃анїемѹ нынѣ ѡдержимѹ ѣсмь. Е҃ди мнѣ помѡщѣ ѿ ѡчищенїе, ѿ сп҃сенїе пречѣтаѹ, ѿ о҃убѣшенїе бл҃гопремѣнно подающїи мнѣ, тѣ молю ѿ тебе мнѣ дѣю ѿ припадаю, ѿ вѣрою зовѣ ти, да не явлюса до конца льстївомѹ ѡбладѡванїе.

Степѣнна, ѿ ѿ антїфѡнѹ, д҃-гѡ гл҃аса.

Прокїменѹ, гл҃асѹ д҃:

Чт҃на предѹ гд҃емѹ смѣрть преподѡбныхѹ ѣгѡ.

Стїхѹ: Чтѡ воздамѹ гд҃ви ѡ всѣѹ ѿже воздаде мнѣ;

Всѣкое дыханїе: **Е҃вѣліе л҃кнѣ: зачало р҃с:** Рече гд҃ь своиѹмѹ о҃ученикѡмѹ: внимайте ѿ чл҃кѹ, возложатѹ на вы р҃шкнѣ.

По ѿ-мѹ ѡмнѣ стїхѣра, гл҃асѹ ѣ:

О҃рошѹ дивный е҃жеественный тишиный желѣа, зл҃внстїю лишѣнѹ свѣта сегѡ бываеѹ ѿ безвременнѡю смѣрть прїемлетѹ, вѣнцѣмѹ добродѣтелей о҃блечеѹ, ѿ сѹ премїрными лїкнѣ радѣетѹ, ѿ дерзновѣннѡ предстоитѹ вл҃цѣ, со преподѡбнымѹ сѡмѣнѡмѹ, ѿ сѣвою превоспѣеннымѹ, ѿакѡ ходѣтан прїснїи, ѿ мл҃твенницы ѡ дѡшлѣѹ нашинѹ.

Канѡнѹ е҃ѹ со ірмѡсомѹ на ѣ, ѿ сѣгѡ о҃роша на ѿ.

Канѡнѹ мѣнника, гл҃асѹ д҃, ѣгоже краегранѣїе: Паїїи недостѡйный, пою тѣ бл҃женне о҃роше.

Пѣнь ѿ. Ірмѡсѹ:

Ѣверзѹ о҃ста моѹ, ѿ напѡлнатѹ дх҃а: ѿ слово ѡрыгнѹ цр҃нцѣ мѣри, ѿ явлюса свѣтлѡ торжествѣа, ѿ вопѡю радѣаа тоѹ чдѣа.

Первѣе грѣхѡвнымѹ непрѡсѣннѣа желѣнїемѹ, зл҃чта чт҃нѣншїи показѣа ѣнѣ: ѿакѡ ѿ корене бл҃горѡдна нзрѣаа ѣнѣ бл҃женне.

И҃ще ѿ гонїтель твоѡ бѣсть волкашинѹ, но равѣнѹ пронзшеа ѣнѣ роднїтелемѹ твоѡмѹ, дѣлы ѿ словесѹ подѡбѣа: ѿ ѿкоже свѣздѣа проїаа ѣнѣ бл҃женне.

Иже законнѣю сѣнь преминѣвъ, о҃роше къ шестѣю небесномѣ возшелъ єси радѣши, и трѣцѣ предстоиши: сегѡ ради блажимъ пѡмать твою.

Бѣгородиченъ:

И҃гницѣ тѣлѣ посредеѣ терніа ѡбръѣтъ, не вліемое пристоище, и къ бг҃ѣ рѣководительницѣ крѣпкѣю мѣти дѣво влѣще.

Катавасіа: Хр҃тѡсъ раждѣется, славите:

Пѣснь 6. Ирмосъ:

Твоѡ пѣснолѡбцы бѣе, живѣи и незавѣстный истѡчникѣ, ликъ себѣ совокупшымъ дѣхѡвнѡ о҃тверди. въ бж҃ествовнѣи твоєи слави, вѣнцѣвъ славы сподоби.

Сѣмене бѣгороднаго цвѣтъ прераденъ показѣши єси, наполедохъ явленіемъ ч҃тныхъ моцеи твоихъ, въ похвалѣ родствѣ твоємѣ всеблженне о҃роше.

Еще ѡ рожденіа бѣга ѡраель показѣши єси, всѣмн виды добродѣтелию: реведѣ прародителѣмъ твоимъ, цр҃кви воздвизѣ, и нынѣ потверждѣ.

Изъ начала ѡ бж҃ѣ пѣвѣмыа пѣснн, видѣ проидѣша ѡма твоє, явленіемъ ч҃тныхъ моцеи твоихъ, многотрадѣне о҃роше всемѣдре, назриѣи насъ.

Бѣгородиченъ:

Радѣши ч҃та дѣво, и забвѣди насъ молѡщнхѣши, въ тѣбѣ сѣщнхъ и скорбехъ: твою мѣть ислѣи на насъ мѡлнхѣши влѣще.

Сѣдѣленъ, гласъ 6. Подобенъ: Премѣдрости на перѣ:

Премѣдре достѡннъ былъ єси ѡменемъ и дѣломъ родителѣмъ твоимъ подобѣши, и родствѣ твоємѣ ѡновленіе твориши, бг҃ѣ прослѣвльшѣ тѣлѣ въ животѣ, иже и по смѣрти прослѣвльшѣ єсть, въ похвалѣ родствѣ твоємѣ многотрадѣне и преблженне о҃роше всечестне: моли хр҃тѣ бѣга, грѣхѡвъ ѡставленіе подати, чѣщымъ любовію сѣдѣю пѡмать твою. [Дѣжды.]

Слава, и нынѣ, бѣгородиченъ:

Нѣндоу двѣрь, ѿ кѣвѡтъ всесѣдоу горѣ, свѣтозарный облакъ воспоимъ, нѣндоу лѣствицѣ, словесный рѣкъ, ѣнно избавленіе, вселенная всѣх великое сокровище: ѿкъ спсѣніе въ нѣй содѣлаша мирѡвн, ѿ ѡставленіе древнихъ согрѣшеній. Сего ради вопіемъ ти: молѣ сѣа твою ѿ бѣа, прегрѣшеній ѡставленіе даровати, бл҃гочестноу поклоняюща пресѣомѣ рѣствѣ твою.

Пѣнь д. Ірмосъ:

Сѣдѣи во славѣ на прѣтолѣ вѣствѣа во облацѣхъ легцѣхъ, прїиде иисъ превѣстственный, нечлѣнноу дланію, ѿ спсѣ зовѣщия: слава хр҃тѣ силѣ твоѣй.

Нензглаголанная твоѣ чудотѣствѣа, ѿже напоследокъ показаша, о҃роше всемѣдрѣ: незлѣдн родства твою, ѿ помилѣи насъ молѣщихъ тебѣа.

Ѣже ѡ началѣхъ безначальномѣхъ словѣхъ вѣрѡвалъ єси, ѿ родителю єдинороденъ былъ єси: ѿ цр҃кою дѣданною о҃украшають тебѣа. въ славу ѿ похвалѣхъ родствѣхъ твою.

Добродѣтели твоѣ ѿ красотѣхъ кѣхъ ѿзрѣщѣи мѡжетъ; о҃днѣилъ во єси всѣхъ приходѣщихъ къ рацѣхъ мощѣхъ твоихъ: разѣмомъ превосходѣ мнѡгѣа.

Бѣгородиченъ:

Хвалѣ молѣбныа къ тебѣхъ воспѣщѣи прѣчитѣа бл҃гѣхъ, не злѣдн насъ, но молѣша ѡ насъ къ рѡждшемѣхъ иисъ тебѣхъ, да спсѣтъ тебѣхъ ради души нашоу.

Пѣнь є. Ірмосъ:

О҃ужасошасѣа всѣхъ всѣхъ ѡ вѣстственный славу твою. ты бо неисклѡбичнаа дѣо, имѣла єси во о҃тробѣхъ надъ всѣми бѣа, ѿ родила єси безлѣтнагѡ сѣа, всѣмъ воспѣвающимъ тебѣа, мнѣхъ подавающаа.

Ѧ неправедныа смѣрти ѿ безвременныа, ѿже подѣлѣ єси о҃роше всечестне! превѣшше бо въ радѡсти превѣлѣши, съ лики избранными.

Стезию ѡтѣческою шѣствѡвалъ єси всензрѣдноу, чѣдесѣи о҃днѣилъ єси родство твоѣ: рака же твоѣхъ ѿцѣленіахъ подавѣтъ о҃роше бл҃женне.

ТВОА ПАМАТЬ ДНЕСЬ ВЕСЕЛІА ВСТѢХЪ ИСПОЛНАЕТЪ, ИЖЕ ОУДНЕВАЮЩЕСА, ГЛЮТЪ: СЛАВА БЛГОУТРОБИЮ ТВОЕМОУ ХРІТЕ ЦРЮ, ДАВШЕМОУ НАМЪ СІЕ ОУКРАШЕНІЕ.

БѢГОРОДНЧЕНЪ:

Ты єси вѣмъ помощница, и истиннаа хрїтіаномъ заступница, и покровительница, и спсєніе дшшъ нашихъ.

ПѢСНЬ 5. Ирмосъ:

Бжєствєнное сіе и всечїное, совершающе прїзднство бгомдрїи бгоматере: прїидїте рѣкѣмъ восплєцнмъ, ѿ неа рѣждашагоса бга славнмъ.

Ѽрали блгородныа проїалъ єси, мдростїю и рїздомомъ вѣхъ превозшєлъ єси, и безвременнѣю смєртъ подємъ, вѣнцємъ мчїнчєскимъ вѣнчалъ єси славне.

Твоимъ явлєніємъ єрєскаа ѡбласть радѣетъ, и родство твоє наполєдокъ, твоимъ явлєніємъ просвѣтилъ єси: не забди и насъ молѣщїхъ тебѣ.

На спсєннѣю стезю настѣви насъ ходїти прїно, и почнїтї тѣ, и памать твою совершѣти, и бгѡбгѡдно пожїти въ чїтнѣмъ храмѣ твоємъ.

БѢГОРОДНЧЕНЪ:

Пречїтаа дѣо мчїи иїєс хрїтова, помнїшї и сплєнї, иже вѣрою къ тебѣ прнєвгїающыа: їакѡ на тѣ єс бгомъ оупованїе и мамы.

Кондакъ, гласъ 5. Подобенъ: Рѣкописаннаго:

Ѽрали блгородныа, цвѣтѣхъ прекраснѣй явлєсѣ єси оуроше всечєстне: забнстїю бо оубїєнъ былъ єси ѿ твоихъ прїєснѣхъ, вжїнмъ же дхѡмъ просвѣщєнъ, стѣороднаго плємене, стѣхъ былъ єси, и мчїнчєскимъ вѣнцємъ оубѣзѣсѣ, въ чертѡзѣ нѣнѣмъ водворѣшсѣ: молїсѣ ѡ насъ стѣ, творѣщїхъ любѡвію памать твою.

Їкосъ:

Кто достѡннъ оустнѣ ѡвєрзєти, илє азѣкѣхъ двїгнѣти, и похвалїти, хвалїмаго бгомъ, ѡбѣе въ толико врємѣ въ тнмѣнїи земномъ пребывъ, ѿ хрїта сплє вѣнєцъ прїалъ єсть: и дарованьми ищєлєнїи ѡбогатївсѣ, ищєлєнїа даръ прїѣтѣ, и чєстєнъ страдѣлецъ показѣсѣ,

приносѧ молѣнїе бл҃годѣтелю, ѿ прїемз славы ес нб҃сѣ, ѿ вѣнѣцз доброты, ѿ молн҃твѡ ѡ творѧщнхз любѡвїю пѧматѣ ѣгѡ.

Пѣснь 3. Ирмосъ:

Не послужнша твѧри б҃гомд҃рїи паче создѧвшагѡ но о҃гненное преценїе мѡжеки поправше, радѡвахуца поущѣ: препѣтнн о҃цѣвз гд҃ь ѿ б҃гз бл҃гословѣнз ѣсн.

Твоѡ о҃бн҃тель вскѡю забылз ѣсн: воспрани о҃убо, силю прѧроднтель твоѡхз: ѿ испросн ѡ гд҃а помоцѣ ѿ застѡплѣнїе твоѡн о҃бн҃тели, ѧкѡ да поѣмз: о҃цѣз нашнхз б҃же бл҃гословѣнз ѣсн.

Почнтѧю мѡцн твоѡ, ѿ поклонѧюса: ѿцѣлѣнїе бо подаѣши вѣрою прнхѡдѧщымз. подѧждь ѿ намз мн҃рое жнтїе во о҃бн҃тели твоѡн поущымз: о҃цѣз нашнхз б҃же бл҃гѣнз ѣсн.

О҃трокз былз ѣсн, нб҃нагѡ жнлнца ходѧтн: всѧкнми бо добротами о҃укрѧшенз, о҃убн҃ственною ѧзвою ѿзмѣннлз ѣсн жнвѡтз твоѡн, о҃нн о҃убо стѡдѧ ѿсполнншасѧ, ты же вопїеши: о҃цѣз нашнхз б҃же бл҃гословѣнз ѣсн.

Б҃городнченз:

Свѣтлыми зарѧми всѡ зѣмлю, возсѧвшее елнце ѡ ст҃агѡ чреѡа твоегѡ ѡзарѧетз бл҃цѣ, ѿмже ѿ насз просвѣтн твоѡю мл҃тїю, вопїющнхз: препѣтнн о҃цѣвз гд҃ь ѿ б҃гз, бл҃гѣнз ѣсн.

Пѣснь ѱ. Ирмосъ:

О҃троки бл҃гочестнвыѧ вз пещн, ржѣтѡ б҃городнчно спалѡ ѣсть, тогда о҃убо о҃бразѡемое, нынѣ же дѣнствѡемое, вселѣнндоу всѡ возвнзѧетз пѣтн тебѣ: гд҃а понтѣ дѣлѧ, ѿ превозноснтѣ ѣгѡ во всѧ вѣкн.

Юношески поживз во о҃тѣчествн твоѡмз, ѿ бл҃жнтз чѧ срѡдѣтво твоѡ, ѿ веелїемз радѡетсѧ, твоемѡ о҃бѡвлѣнїю днѡвѧ гл҃голетз: гд҃а понтѣ дѣлѧ, ѿ превозноснтѣ ѣгѡ во всѧ вѣкн.

Трѣплетѣнный воспріѣлъ єси вѣнецъ ѿ вышнѣаго дародѣтеля, нзрѣденъ бѣвъ твоѣй ѡбѣтелн: и црѣковь просвѣтѣвъ мощнѣ твоѣмн, вопїѣ; гдѣ пойте дѣла, и превозносите єгѡ во всѣхъ вѣкн.

Богочество премѣнѣвъ тлѣнное, въ вѣчныа обѣтелн вшелъ єси блженне: и житїю претѣломъ послѣдовалъ єси прародѣтелей твоихъ, вопїѣ: гдѣ пойте дѣла, и превозносите єгѡ во всѣхъ вѣкн.

Бѣгѣорѣднченъ:

Конѣцъ блгїи подѣти мнѣ дѣо, гдѣ оумолнѣ, да нзбѣдѣ ѡжндѣющихъ мѣхъ вѣчныхъ мѣхъ: ѣакѡ да тѣ поѡ блгословѣннаа во всѣхъ вѣкн.

Пѣснь ѡ. Ирмосъ:

Всѣхъ земнорѣдннхъ да взыгрѣтѣа дхѡмъ просвѣщѣемъ: да торжествѣетъ же безплѣтнхъ оумовъ бгочество, почнтѣюще сщѣнное торжество бгѡмѣтере, и да вопїетъ: радѣнѣа всеблженнаа ещѣ чтѣаа принодѣо.

Бжественное селенїе тѣхъ бѣлъ єси просвѣтло просвѣтѣнѣа, оуроше всеблженне, родство твоѡ назрѣнн, и ѿ недѣгъ и бѣдъ нзбавлѣнн: да тѣ непрестѣннѡ велнчѣемъ.

Лестъ некореннхъ єси слѣо, правослѣвїю ревнѣа: прародѣтелѣмъ твоѣмъ чдесѣхъ подобѣа, оуднѣнхъ єси зрѣщѣа тѡа прелѣбнаа чдесѣа блженне.

Желѣа оуподѡбнтѣа блженномъ сѡмѣнѣнѣ, и стѣитѣлю сѣвѣѣ, и ннѣмъ родствомъ добрѣѣ пожнѣвшѣмъ: и не лишнѣа тѣ єсть великїи дародѣтель, оуроше всечѣстне.

Бѣгѣорѣднченъ:

Прїмнѣ нашѣ малѡе сїѣ приношенїе, ѡ всенепорѣчнаа гпїже влчце: и єже ѿ недостѡннхъ оустѣнъ приносїмое тнѣ моленїе прїмнѣ и не ѡрннн всенепорѣчнаа влчце.

Свѣтїленъ. Подѡбенъ: Нѣо свѣздѣамн:

Нбнѣшнїю славѣ презрѣлъ єси, вышнїю славѣ полдчнлъ єси: и земнѣмн нѣнаа, наслѣдовалъ блженне. влчѣѣ ѣакѡ прѣстоа, ѡ насъ всегдѣ молнѣа. [Дѣвѣжды.]

Бѣгѣорѣднченъ:

Б҃дина ч҃тла ѿ несквѣрнаа, ѡсквернѣна ма вса́кнми падѣнми лю́тымн, ѿзбави лю́тыа мѡки ѿ тмы кромѣшнѣа.

На хвалѣтехъ ст҃ихнры, на д҃, гл҃гъ д҃. Подобенъ: Іѡкѡ добла:

О҃умдрѣ тл҃а вышнлаа силл, земн҃лаа всл҃а презрѣвз, о҃умз вперѣвз ко гд҃Ѹ, о҃роше всеч҃тне, о҃тѣчество твоѡ назрѣаѿ, ѿ обн҃тель твоѡ незабдн, просвѣщеніе намз подаваа, творѣщымз ст҃Ѹю пѣматъ твоѡ.

Рода свѣтлаа б҃ылз є҃н бл҃женне, ѡкѡ шнпо́кз процвѣлз є҃н цр҃кви, ѿ ѡкѡ фннѣз многорасленн҃й бл҃год҃хннѣа ѿполннлаа є҃н: лѣстъ є҃ресѣй разрѡшнвз невѣднмою силю, ѿ насз незабдн молѣщнх҃тнса, о҃роше достобл҃женне.

Шѣтвовалз є҃н стезѣю о҃тѣческою, ѿ бл҃женнѸю жнзнь постнглз є҃н, прародн҃телемз подобааа вса́кнми добродѣтелми: цр҃кви воздвнзлаа прн животѣ твоѡмз, ѿ ѿнн҃лаа подтврждааа прародн҃телей твоѡхз, ѿ по смѣртн твоѡ цр҃ковь моцннѣ ѡбл҃год҃халз є҃н, ѿ чдесы всѣхз о҃днвнлз є҃н, достобл҃женне о҃роше всеч҃тне.

О҃умл҃а твоегѡ непоколеба тврѣдотъ, адаман҃та тврѣдѣнншнѣа ѡбн҃саа ѡце ѿ ѿнз б҃ылз є҃н, ѿ недоспѣлз є҃н совершѣннагѡ вѡзраста: но д҃хл҃ ст҃агѡ ѿполнннз б҃ывз бл҃годѣтн. днѣл҃тса мнѡзи зрѣще твоѡ мо́цнн кра́сныа, цр҃ковь бо твоѡ просвѣтнлз є҃н различн҃ымн бл҃год҃хннми, всеч҃тне ѿ пребл҃женне.

Слава, гл҃гъ д҃:

Свѣтлааа днѣсь настл҃а пѣматъ твоѡл о҃роше бл҃женне: свѣтлѣнншнѣа же є҃сть прнходѣн во вндлѣѣмѣ родн҃тнсаа хр҃тѡсз, ѿже всеѣ вселѣннѣн радостъ подлѣтз: твоѡл же о҃убннствѣннаа ѿ безвременнаа смѣртъ, є҃рвстѣнн землн рывдѣннѣ недѣлѣшнмо, ѿ жалостъ велню. ѿ нынѣ бл҃женне ѿ достоудне непрестѣн ѡ насз молѣса, ѡкѡ сз м҃чнческнми лнкн водворѣшнса, ѿ о҃у престѡла ст҃ыаа тр҃цы предстѡл҃ сз прародн҃челн твоѡмн, твоѡ сродство помннѣн, творѣщеа любѡвню ст҃Ѹю пѣматъ твоѡ.

ѿ нынѣ, б҃гѡроднченъ:

ѿмѡще тл҃а бѣе о҃уповѣннѣ ѿ прѣстѣл҃ствство, врѣжнхз навѣтз неубоимса, ѡкѡ спасѣешн дѡшы насз.

Славослѡвнѣ велнкоѣ ѿ ѡпдѣтз.

Бл҃женна ѿ канѡна сѣгѡ пѣень ї-н, ѿ-а.

Прокіменъ, гласъ д:

Возвесеелїтєа прѣнникъ ѡ гдѣ, ѡ ѡповаетъ на негѡ.

Стихъ: Оубльїши, бже, гласъ мѡн, [внегда молїти ми еа кз тебѣ].

Ѳпѡз кз тїмодїю, зачало сѣс.

Ѳлладїа, гласъ д.

[Стихъ:] Прѣнникъ ѡкѡ фїнїѣз процвѣтетъ, [ѡкѡ кедрз, ѡже вз лїбанѣ оумножитєа.]

Стихъ: Насаждєни вз домѣ гдѣни, [во двѡрѣхъ бга нашегѡ процвѣтѣтѣ.]

Ѳлїе ѿ лѣкн, зачало ѣг.

Причастїенъ:

Вз пѡматѣ вѣчнѡю бдетъ прѣведникъ.

Изворник:

СРБЉАК

ΣΕΡΒΙΑΚΟΝ

ANTOLOGION SERBORUM SANCTORUM

[стр. 154 - 163]

Издаје:

СВЕТИ АРХИЈЕРЕЈСКИ СИНОД

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

Београд, ул. Краља Петра I бр. 5

Припремио и уредио:

ЕПИСКОП РАШКО-ПРИЗРЕНСКИ

ПАВЛЕ

Рецензент:

ЕПИСКОП БРАНИЧЕВСКИ

ХРИЗОСТОМ

Припремио за штампу:

ГРАДМИР СТАНИЋ

Књига умножена у Заводу за умножавање
при Светом архијерејском синоду
у Српској патријаршији у Београду
1986. године у 2.000 примерака

ДОДАТАК 1:

Синаксарско житије светог цара Уроша.*3*4

Тога дана (2. децембра) успомена блаженог и увек спомињаног Уроша цара младог.

Стихови:

Овога света лишише те.
Тамо у радости ходиш.
Рода светла беше грана.
Роду светило велико јави се.
Ум уперен имајући ка Богу
ума више доброте стече
у други дан овога света пређе.*5

Овај, дакле, блажени и мученик, рода беше света и светла, од лозе Немањине, јер беше благородног и превисоког и храброг цара Стефана син. А сијаше у свету као сунце. И док је родитељ његов још био жив, и једва жив призва велможе и уручи престо државе своје сину своме младом Урошу. И венчају га на царство за живота оца његова. И царском дијадемом обложише га и венац царски положише му и гривну златну и говоре многолетствујући: „Младом цару многа лета!“ И би радост и весеље са жалошћу помешано. По пророку „С вечери удвори се плач, а изјутра радост“.*6 Но плачем беше испуњено, јер разлучи се превисоки цар од овог сујетног света, а оста намесник на престолу, млади цар. Но још млад би и уручи се Вукашину управљати царством неко време док не доспе до пунолетства. И клетвом завешташе да се не преступи вишеречени завет, а затим га убијају и његов престо уграби (Вукашин). И за кратко напојен би злим отровом од Турака. И ни гроб његов није познат. Погибе успомена његова са шумом.*7

А благочастиви Урош по очевој смрти подиже цркву преславну у Црној гори, Успење пречисте Богородице, и другу цркву преславну у граду Скопљу у име живоначалне Тројице, и друге обнови. Иако га лишише овог света сујетног, но он тамо весели се са зборовима анђелским и мученичким и са прародитељима својим. И гроб његов зна се и часне мошти његове оглашава, и стоје посред нас и до данас чине исцељења оних који са вером долазе. Овог светог молитвама (Христe Боже) помилуј нас. И нас, људе овог свеог и блаженог, спаси!

^{3*} Саставио као и Службу србски патријарх Пајсије Јањевац. Узето из едиције „Стара српска књижевност у 24 књиге“ књ. 16, стр. 83 и 84, издање: Просвета и СКЗ, Београд 1993. (Примедба приређивача)

^{4*} Чита се на своме месту, после 6. Песме канона, на јутрењу. (Примедба приређивача)

^{5*} Ово Синаксарско житије спада у такозвана „стишна“ (стиховна) житија, јер се на његовом почетку налази низ „стихова“.

^{6*} Пс. 29,6(б)

^{7*} Пс. 9,7(б) (Примедба приређивача)

ДОДАТАК 2:

ПАТРИЈАРХ ПАЈСИЈЕ ЈАЊЕВАЦ

СЛУЖБА СВЕТОМ ЦАРУ УРОШУ*8

Легенда о смрти цара Уроша (према *Служби* се преставио 2. децембра, 1371) дуго се развијала док је Пајсије није забележио у *Житију цара Уроша*. Пајсије, српски патријарх родом из Јањева на Косову, 1642. године завршио је *Житије* и *Службу цару Урошу* (в. Ђ. Слијепчевић, *Пајсије, архиепископ пећски и патријарх српски, као јерарх и књижевни радник*, Богословље, 1933, VIII, 3, стр. 277-283).

Иако је Урош умро природном смрћу пре маричке битке, у легенди се развио мотив о убиству м л а д о г цара (како се наглашава већ у самом наслову *Службе*) од стране краља Вукашина.

„И прође неколико година – приповеда Пајсије – а Вукашин расвирепивши се, јаој неправедни суда, и упути ђаво, који од искони мрзи добро, Вукашина ратоборца, те он упути своје слуге на убиство (Урошево). После неколико дана изиђоше (Вукашин и Урош) у лов као што су обичај имали, и тамо (Урош) прими крај живота, убише га потпуно невина ... И убише праведнога потпуно невина, тамо негде ниже Неродимње, место звано Судимња. И када је дошло дубоко вече, однесоше га у манастир звани нови храм Успења пресвете Богородице, у поткриљу града Петрича више Неродимње.“ Урош је лежао у земљи 211 година, „објавивши се у години 7092 (1583/4) као свети“. Цар се јавио неком непознатом пастиру, који је дошао у манастир, очистио цркву и са народом извадио мошти. После дванаест година (1595) могао је да настане први тропар и кондак, што наговештава сам Пајсије на крају *Житија*.

На почетку канона Пајсије је исписао акростих (крајегранесије): „Пајсеј недостојни поју те, блажене Урошу“. Међутим акростих не граде само почетна слова тропара у песмама, већ и светилан, богородичан и стихире, које следе после канона. И поред тога, две последње речи акростиха имају скраћени облик: ПАНЕН НЕДВОСТІОІ ПОЈУ ТЕ БЛАЖНЕ УРОШУ.

Урош се у почетку славио уз пророка Авакума, о чему има трагова у рукопису који је пред нама. После кондака и икоса исписана су синаксарска житија – пророка Авакума; светих пустињака Јована, Иракламона, Андреја и Теофана; свете мученице Миропије и светог Јоаникија Девичког.

---

*8 Узето из поглавља: „Белешке о делима у Србљаку“ Ђорђа Трифуновића у делу „О Србљаку – студије“, стр. 351 и 352, издање: СКЗ, Београд 1970.

Године 1705. Урошеве мошти су пренесене из Неродимње (код Урошевца) у манастир Јазак на Фрушкој Гори. После две деценије мошти су из Јаска пренесене у Врдник (1726.) и Крушедол (1730.). 1731. године враћене су у манастир Јазак, одакле су 1942. пренесене у Београд, где и данас леже у Саборној цркви*⁹ (Л. Павловић, *Култови лица код Срба и Македонаца*, Смедерево, 1965, 114).

Рукопис према коме доносимо српскословенски текст и пренос на савремени језик, рађен је, изгледа, у време другог преноса моштију у манастир Јазак. Рукопис који се сада налази у Музеју Српске православне цркве у Београду бр. 333 садржи *Службу светом цару Урошу* (1а-15а), *Службу пророку Авакуму* и *Житије цара Уроша*, са записом од 1758. из манастира Јаска. Водени знак (двоглави орао) одговара броју 540 из 1729. године у збирци Georg-а Eineder-а (1960). Већ око 1731. или нешто касније могао је да настане јазачки рукопис.

Служба светом цару Урошу штампана је само у Србљаку (1761, 1765, 1861).

Видети белешку уз *Службу светом Симону* од Пајсија Јањевца.

---

⁹* 18. септембра 2001. године (по нов. кал.) мошти Св. цара Уроша враћене из Саборне Београдске цркве Св. арханђела Михаила у манастир Јазак, где су почивале пре II светског рата. (*Примедба приређивача*)